

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. Перник, 18 октомври 2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на двадесети септември две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ И.

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. д. №178 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на **Н.Р.Д.***** против Решение №ТЗ-2 от 04.06.2012 г. на Директор на Териториално поделение (ТП) на Национален осигурителен институт (НОИ) – Перник, с което е отменено Разпореждане №55/10.12.2010 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО. С отмененото разпореждане е приета за трудова, злополука станала с жалбоподателя на 16.02.2012 г.

В пространно аргументираната жалба са изложени съображения за незаконосъобразност на атакувания административен акт, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, с пороци по отношение на неговата форма и при липса на доказателства. От съда се иска да отмени оспореното решение, като остави в сила отмененото с административния акт разпореждане на длъжностното лице по чл. 61, ал. 1 от КСО.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител – адв. Н.***. Заявява, че поддържа жалбата.

Претендира се и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Директор на ТП на НОИ – Перник, чрез процесуален представител ю.к. Б.***, възразява срещу жалбата, като излага подробни съображения в депозирано пред административния съд писмено становище в съдебното заседание проведено по делото. Пледира неустановеност на факта на трудова злополука, предвид липсата на доказателства за възлагане на извършваната в момента на инцидента работа от жалбоподателя Д.***. Ответникът твърди още, че в деня на инцидента Н.Д.*** е бил в отпуск.

Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Оспорва се искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение като прекомерно завишено.

Заинтересованата страна – Медикотехническа лаборатория „*“ ЕООД** се представлява от адв. С.***, като също оспорва жалбата. Намира, че правилно и законосъобразно административния орган въз основа на събраните в административната преписка писмени доказателства е приел, че по време на увреждането жалбоподателят не е изпълнявал дейност, която му е възложена от

работодателя и в работно време. Тези обстоятелства са довели до правилния извод, че не е налице трудова злополука по смисъла на закона.

Административен съд – Перник, след преценка на фактите, събраните по делото доказателства и становищата на страните, извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания по чл. 168 във вр. с чл. 146 от АПК и намира за установено страна следното:

Жалбата е подадена в срока чл. 118 от КСО, след осъществен задължителен административен контрол по реда на чл. 117, ал. 1, б. „г” от КСО, от надлежна страна – лице с правен интерес да обжалва административен акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството пред административния орган е започнало по повод подадена декларация за трудова злополука, с вх. №2402/12.11.2010 г. от Н.Р.Д.***. Повод за подаване на декларацията е злополука станала на 16.02.2010 г. около 19.30 ч., в кабинет на Медикотехническа лаборатория „***” ЕООД, където пострадалият работи като зъботехник. В това си качество е извършвал манипулация на плакови зъбни протези. При работата си е използвал високооборотен микромотор. В процеса на изпилване протезата се чупи и част от парчетата се забиват в роговицата на лявото око на Н.Д.***. В резултат на увреждането настъпва временна неработоспособност за което се представят болнични листи.

В хода на административното производство е констатирано, че по време на трудовата злополука Н.Д.*** е бил в трудово правни отношения с „***” ЕООД, оформени в трудов договор №10 от 26.01.2009 г. Назначен е на длъжност „зъботехник” за неопределено време. Уговорено е работно време от 08.00 ч. до 17.00 ч., с един час обедна почивка. Трудовото правоотношение е прекратено на 11.05.2010 г.

Административно производство за квалифициране на злополуката е завършило с издаване на Разпореждане №55/10.12.2010 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ. Злополуката е определена като трудова, с мотиви, че е станала извън работно време, на работното място, но при извършване на работа в интерес на осигурителя-работодател и е довела до временна неработоспособност на пострадалото лице.

Разпореждането е съобщено на осигурителя - Медикотехническа лаборатория „***” ЕООД със собственик и управител д-р Т.К.К.***, на 07.01.2011 г., като в срока по чл. 117, ал. 2 от КСО е обжалвано по административен ред. С Решение №ТЗ-1 от 18.02.2011 г. Директор на ТП НОИ/РУСО, отменя Разпореждане с №55/10.12.2010 г. и връща преписката на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 на КСО за събиране на нови писмени доказателства и изясняване на допълнителни обстоятелства, с дадени указания. Това решение е обжалвано пред Административен съд – Перник и е повод за образуване на административно дело с №115 по описа на съда за 2011 г. С решение №95 от 23 юни 2011 г. Административен съд – Перник отменя Решение ТЗ-1 от 18.02.2011 г. Директор на ТП НОИ РУСО – Перник и връща преписката на административния орган за постановяване на решение по същество.

В изпълнение на съдебния акт Директор на ТП НОИ – Перник постановява мотивирано решение №ТЗ-2/04.06.2012 г., с което се произнася по същество относно характера на злополуката и отменя разпореждане №55/10.12.2010 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО. При преценката на фактическите обстоятелства административният орган е приел, че осъществяваната работа не е била в интерес на работодателя, тъй като липсват доказателства за възлагането ѝ и освен това не е налице причинно следствена връзка между изпълняваната работа и настъпилия вредоносен резултат поради което не е налице трудова злополука.

Този отказ на административния орган е повод да бъде образувано настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на акта като съобрази приложимите законови разпоредби.

За трудова злополука разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО счита всяко внезапно увреждане на здравето станало по време и във връзка, или по повод извършваната работа, както и при всяка работа извършвана в полза на предприятието, когато е причинена неработоспособност или смърт.

Спорът между страните, в конкретния случай, се свежда до това дали злополуката е настъпила при условията на чл.55, ал.1 от КСО и в този смисъл трябва да бъде извършен анализ на правната разпоредба. Фактическият състав на трудовата злополука според предвиденото в закона съдържа следните елементи: наличие на внезапно увреждане на здравето, внезапното увреждане на здравето да е причинило неработоспособност или смърт, това увреждане на здравето да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка друга работа извършвана в интерес на предприятието.

Анализът на посочения текст сочи, че за да се осъществи фактическият състав на трудовата злополука следва да са налице следните елементи: да е налице увреждане на здравето и това увреждане да е настъпило внезапно; да е налице функционална връзка между увреждането и изпълняваната работа, т. е. през време и във връзка или по повод на извършваната работа; увреждането да е причинило неработоспособност или смърт, както и да е налице причинна връзка между увреждането и неблагоприятния резултат; на следващо място следва да е настъпило увреждане на здравето на лице, което е осигурено за всички осигурени социални рискове или осигурено само за инвалидност, старост и смърт и за трудова злополука и професионална болест. Всички тези предпоставка трябва да се налице кумулативно за да се приеме, че е осъществен състава на трудовата злополука.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя е налице внезапно увреждане на здравето в следствие на конкретен инцидент, който се е случил на работното му място. Увреждането е причинило временна нетрудоспособност, като жалбоподателят е работил по трудово правоотношение и е осигурен за всички социални рискове.

Спорът между страните се свежда до това, дали за злополуката е станала при и по повод изпълнение на служебните задължения от Н.Д.***, за да бъде определена като трудова.

От събраните по делото доказателства е видно, че трудовият договор на пострадалото лице е сключен при осем часов работен ден, на пълна работна седмица. Не се установи обаче безспорно по делото, извършваната от Д.*** работа да е била в интерес на неговия работодател. Жалбоподателят твърди, че е извършвал дейността от която е настъпило увреждането по изрични указания и под контрола на д-р Л.М.***/вж.показанията на свидетелите Д.*** и Г.***/ и в подкрепа на тези си твърдения представя т.нар. „възлагателни бележки”. Относим към правния спор е само въпроса тези бележки могат ли да се възприемат като разпореждане на работодателя за полагане на извънреден труд,което да обоснове оставането на Д.*** в лабораторията след работно време.

По делото е безспорно, че работодател на Д.*** е „***” ЕООД, в лицето на неговия собственик и управител д-р Т.К. К.***, без наличие на доказателства за друг негов ръководител. Д-р М.*** от която се твърди, че изхожда нареждането за обработка на протезите не е заемала длъжност в клиниката, по характеристиката на която да се явява „съответен ръководител” или „пряк ръководител” на Д.*** по смисъла на КТ. Събраните гласни доказателства не са достатъчно убедителни по отношение на това как е възложена работата. Освен това са дадени от лица които не са служители на фирмата, не са част от организацията на работа, а имат приятелски или роднински отношения със жалбоподателя и удостоверяват начина на работа в зъболекарския кабинет и зъботехническа лаборатория по неговите разкази и твърдения. След като изработването на зъбната протеза не е възложено изрично със заповед от работодателя или по друг надлежно оформен според изискванията на закона начин не може да се приеме, че дейността осъществявана от жалбоподателя е в полза на този работодател. Дори да приемем, че т.нар. възлагателни бележки са начина по който в медикотехническата лаборатория са оформяли поръчките по отношение на изработването и заплащането им, те не могат да заместят заповед за полагане на труд в извънработно време. По делото няма данни да е налице удължаване на работното време или за длъжността да е установен ненормиран работен ден. С други думи не е налице хипотезата на чл. 143 на КТ във вр. с чл. 144, т. 5 от КТ.

Освен това в хода на производството пред административния орган е установено, че за лицето Ц. И.*** не е приемана поръчка в МТЛ „***” ЕООД и същата не носи протеза. Тези констатации на решаващия орган не се обори с надлежни доказателства в хода на съдебното производство.

При произнасянето си съдът взе предвид и показанията на свидетелката Л. Д.***, която твърди че често се е налагало синът ѝ да остава, за да изпълни определена поръчка дори извън работно време, но това не доказва обстоятелството че в конкретния случай работата е възложена от работодателя-осигурител. За да се ползва от правата по КТ и съответно по КСО, работникът отношенията му с възложителя на трудовата дейност следва да са оформени по предвидения в закона ред. При липса на законосъобразно оформяне на нарежданията от страна на работодателя при евентуална злополука не могат да бъдат гаранитерани правата на пострадалото лице, както е и в настоящия случай.

Действително в хода на съдебното производство се установи, че има нарушения на трудовото законодателство от работодателя /не е връчена длъжностна характеристика на Д.***, не му е проевждан инструктаж-първоначален и постоянен, не са му осигурени предпазни средства/. Тези обстоятелства обаче не следва да се обсъждат и да се ценят в настоящото производство, тъй като не касаят елементи от фактическия състав на трудовата злополука така както са изброени в разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО.

Въз основа на така установените факти, съдът намира че не са налице предвидените в закона предпоставки, които да обосновават квалифицирането на злополуката като трудова. Безспорно е, че настъпилото увреждане е на работното място и е довело до неработоспособност на жалбоподателя, но не се установи от доказателствата по делото, че работата е извършвана по изрично възлагане и в полза на работодателя.

Оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административният орган обстойно е коментирал законовите разпоредби и начина по който те са приложени в конкретния случай, като е стигнал до правилният извод, че жалбоподателя е увредил здравето си на работното място, но не са налице всички

кумулятивно предвидени изисквания, за да може злоуполуката да бъде възприета като трудова. Излагането на подробни мотиви дава възможност на съда да осъществи без затруднение контрола за законосъобразност, като съпостави установените факти и обстоятелства от административния орган с приложимите правни разпоредби.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при правилно прилагане на материалния закон и спазване на процесуалните правила за издаването му, като е съобразен с целта на закона. В този смисъл акта се явява законосъобразен и не е налице нито едно от посочените в чл.146 от АПК основания за порок на издаденият административен акт.

След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби органа е постановил един правилен акт, който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл.143, ал.4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на ТП на НОИ гр. Перник, сумата от 150 /сто и петдесет/ лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Н.Р.Д.***** срещу решение №ТЗ-2/04.06.2012 г. на Директор на Териториално поделение (ТП) на Национален осигурителен институт (НОИ) – Перник, с което е отменено Разпореждане №55/10.12.2010 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО.

ОСЪЖДА Н.Р.Д.,***, да заплати на ТП на НОИ гр. Перник сумата от 150 лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143,ал.4 от АПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ:/п/